

8 січня

РУДКА ВАСИЛЬ народився 17 серпня 1912 року в селі Миців (тепер територія Польщі). У 1925 р. він розпочав навчання в ювенаті редемптористів у Збоїсках, яке закінчив 1931 р. Того ж року вступив до монастиря, 27 серпня прийняв обличчя й розпочав новіціят. Через рік – 28 серпня склав перші обіти та виїхав до Бельгії на навчання, де 21 вересня 1935 р. склав вічні обіти. 25 липня 1937 р. отримує священничі свячення із рук бл. вл. М. Чарнецького. До Галичини повернувся лише наступного 1938 року 15 серпня, де став викладачем у ювенаті. Восени 1939 р. монастир у Збоїсках був націоналізований, і о. Василь переїхав спочатку до Станіславова, але в скорому часі виїхав до Тернополя. Коли 5 січня 1941 р. був заарештований настоятель тернопільського монастиря о. Михайло Перетятко, тож отець Василь очолив спільноту і був настоятелем до серпня 1941 р. Опісля, як магістр новиків, був у Голоску (08.1941-07.1942; 07.1944-10.1948 рр.) та в Станіславові (07.1942-07.1944 рр.). Протягом одного року з серпня 1941 р. до липня 1942 р. о. Василь був настоятелем гослосківського монастиря. Після ліквідації монастиря в Голоско (17.10.1948 р.) отець був у числі тих, хто переїхав до Унева. 25 січня 1950 р. в Уневі арештували настоятеля Івана Зятика, і його обов'язки, згідно з уставом, перебрав на себе о. Василь, та ненадовго, бо вже 26 липня арештували і його, а у жовтні засудив отця на 10 років позбавлення волі у виправно-трудоному таборі на території Красноярського краю. Однак через хворобу ніг у вересні 1955 р. отця звільнили і він повернувся до Львова. У 1956-1957 рр. навчався на бухгалтерських курсах, що дало йому можливість отримати роботу. Але на початку 1959 р. йому відмовили в прописці та в проживанні на території України, через що отець мусив виїхати до Сибіру в м. Прокопівськ. Тут він поселився у знайомих та влаштувався на роботу в лікарняному гардеробі, де працював до виходу на пенсію. Від моменту свого приїзду отець почав організовувати людей, творячи разом із ними підпільну Церкву. В Прокопівську та окрузі, крім греко-католиків, було також багато німців, для яких маленька кімнатка отця Василя стала теж і церквою. Також отець виховував молоде покоління редемптористів – разом із ним у різні періоди жили троє студентів, яких він навчав. З 1981 р. стара хвороба ніг почала прогресувати й о. Василь був вимушений дуже часто лікуватись у лікарні. Під кінець життя він міг пересуватись лише на інвалідному візку. Помер отець Василь 8 січня 1991 року на 79-му році життя, 59-му році від перших обітів, 56-му році від вічних обітів та 54-му році священства.